

Presuda Suda (prvo vijeće) od 26. ožujka 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Gérard Fenoll protiv Centre d'aide par le travail „La Jouvene”, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

(Predmet C-316/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 31. stavak 2. — Direktiva 2003/88/EZ — Članak 7. — Pojam, radnika' — Osoba s invaliditetom — Pravo na plaćeni godišnji odmor — Nacionalni propis suprotan pravu Unije — Uloga nacionalnog suda)

(2015/C 171/03)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gérard Fenoll

Tuženici: Centre d'aide par le travail „La Jouvene”, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

Izreka

Pojam „radnika” u smislu članka 7. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena i članka 31. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da može obuhvaćati osobu primljenu u centar za pomoć putem rada, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku.

⁽¹⁾ SL C 215, 27. 7. 2013.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 26. ožujka 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Marian Macikowski protiv Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Predmet C-499/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Načela proporcionalnosti i porezne neutralnosti — Oporezivanje isporuke nekretnina u okviru obvezne prodaje drugoj osobi na javnoj dražbi — Nacionalni propisi koji obvezuju sudskog ovršitelja koji provodi takvu prodaju da obračuna i plati PDV na takvu transakciju — Plaćanje kupoprodajne cijene nadležnom sudu i nužnost da potonji PDV koji treba platiti prenese sudskom ovršitelju — Odgovornost za naknadu štete i kaznena odgovornost sudskog ovršitelja u slučaju neplaćanja PDV-a — Razlika između općeg roka za plaćanje PDV-a poreznog obveznika i roka propisanog takvom sudskom ovršitelju — Nemogućnost odbitka plaćenog pretporeza)

(2015/C 171/04)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marian Macikowski

Tuženik: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Izreka

1. Članke 9. i 193. i članak 199. stavak 1. točku (g) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da nisu protivni odredbi nacionalnog prava poput one u glavnom postupku, koja u okviru prodaje nekretnine u ovršnom postupku obvezuje pravni subjekt, odnosno sudskog ovršitelja koji je tu prodaju proveo, da u propisanim rokovima obračuna, naplati i plati porez na dodanu vrijednost koji treba platiti na prihod od te transakcije.
2. Načelo proporcionalnosti treba tumačiti na način da nije protivno odredbi nacionalnog prava poput one u glavnom postupku, na temelju koje sudski ovršitelj treba odgovarati svojom ukupnom imovinom za iznos poreza na dodanu vrijednost koji treba platiti na prihod od prodaje nekretnine u ovršnom postupku u slučaju da ne ispuni svoju obvezu naplate i plaćanja tog poreza, pod uvjetom da dotični sudski ovršitelj stvarno raspolaže svim pravnim sredstvima za ispunjenje te obveze, a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.
3. Članke 206., 250. i 252. Direktive 2006/112 i načelo porezne neutralnosti treba tumačiti na način da nisu protivni odredbi nacionalnog prava poput one u glavnom postupku, u skladu s kojom je porezni platac naveden u toj odredbi dužan obračunati, naplatiti i platiti iznos poreza na dodanu vrijednost koji treba platiti za prodaju robe u ovršnom postupku, a ne može odbiti iznos pretporeza od početka poreznog razdoblja do datuma naplate poreza od poreznog obveznika.

⁽¹⁾ SL C 367, 14. 12. 2013.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. ožujka 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – „Litaksa” UAB protiv „BTA Insurance Company” SE

(Predmet C-556/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Obvezno osiguranje od građanskopravne odgovornosti koja proizlazi iz upotrebe motornih vozila — Direktiva 90/232/EEZ — Članak 2. — Razlikovanje iznosa premije osiguranja ovisno o području na kojem se vozilo upotrebljava)

(2015/C 171/05)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Litaksa” UAB

Tuženik: „BTA Insurance Company” SE